

Novi predstojnik Papinskog glazbenog instituta u Rimu

Haberl
Ferdinand

Kardinal Gabriel M. Garrone, prefekt kongregacije »pro institutione catholica«, imenovao je dekretom izdanim 20. veljače 1970. godine, direktora regensburške Škole za crkvenu glazbu msgr dra Ferdinanda Haberla, predsjednikom Papinskog instituta za crkvenu glazbu u Rimu. Time dr Haberl postaje nasljednik apostolskog protonotara Anglèsa. Ovaj časti poziv u Rim profesora dra Haberla koji je rođen 1906. godine u Lintachu, a 1931. posvećen za svećenika, ne znači samo priznanje njegovim osobnim zaslugama, nego i priznanje regensburškoj Školi za crkvenu glazbu koja je prije 8 godina priključena »per affiliatio« Papinskom Institutu za crkvenu glazbu u Rimu s pravom podjeljivanja akademskog stupnja bakalaureata. Msgr dr Haberl direktor je ove Škole već od 1940. godine, a u Rimu je na istom institutu diplomirao 1938. godine i prvi je od slušača postao direktorom ovog Instituta. Institut za crkvenu glazbu u Zagrebu podržava prijateljske veze s Institutom u Regensburgu te ovom prilikom iskreno čestita msgru Haberlu.

Immaculata Malinka

Nestor hrvatskih cecilijanaca odlikovan doktoratom »honoris causa«

Antonin Zaninović promoviran je 18. ožuljka za doktora teologije »honoris causa« zbog znanstvenih radova na području muzikologije, etnomuzikologije i starije hrvatske prošlosti. Doktorat mu je podijelio Bogoslovski fakultet u Zagrebu prigodom 300. godišnjice postanka i djelovanja Zagrebačkog sveučilišta. Svečanost promocije obavljena je u svečanoj dvorani dominikanskog samostana u Dubrovniku uz prisustvo predstavnika crkvenih i kulturnih ustanova Dubrovnika.

Kratki osvrt na život i rad Antonina Zaninovića donijela je »Sveta Cecilija« u prvom prošlogodišnjem broju. U tom broju objavljena je i njegova bibliografija radova. Tko samo i površno pregleda ovu opsežnu bibliografiju radova uvidjet će s lakoćom da Bogoslovski fakultet u Zagrebu nije mogao mimoći znanstveni lik Zaninovića kad je odlučio prigodom svog jubileja odlikovati najeminentnije znanstvene radnike s područja crkvene istraživačke djelatnosti.

Znanstveni opus Antonina Zaninovića obuhvaća oko 85 znanstvenih rasprava. Uz one koje

tretiraju pitanja povezana uz hrvatske velikane Boškovića, Marulića i Hektorovića i druge svakako su među njima najdragocjenije one koje obrađuju pitanja starije hrvatske glazbene prošlosti s područja muzikologije i etnomuzikologije.

Muzikološkim radom Zaninović se je počeo baviti kao mladi svećenik u dvadeset i petoj godini života kada mu je godine 1904. štampana u Listu dubrovačke biskupije rasprava *O podrijetlu, ljepotama i znamenitosti Grgurova pjevanja*. Ova prva Zaninovićeve rasprava, u kojoj je prikazao porijeklo i estetske osobine gregorijanskog pjevanja, otkriva i tajnu svih kasnijih njegovih znanstvenih uspjeha. U njoj je naime Zaninović otkrio koliko cijeni crkvenu glazbu jer ju je ovako definirao: »Djelo neba i zemlje, naravi i milosti, glazba zemaljska zadahnuta dahom nebeskih melodija« (Nav. dj. str. 45). Postavivši odmah na početku svećeničkog djelovanja ovako visoko načelo o crkvenoj glazbi Zaninović od tada pa sve do danas neumorno proučava stariju crkvenu glazbu u našim krajevima s povijesne i estetske strane, a kao

reproduktivni umjetnik i orguljaš uspješno promiče gregorijanski koral. Njegove paleografsko-estetske rasprave: *Dva odlomka starinskog obreda za posvećenje crkve, (Nađeno u Dubrovniku)* — List dubrov. biskupije 10/1910/62 i dalje., *Doba u koje bi napisan trogirski evanđelistar*, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku 45/1922, 21. 24., *Laudes iz početka 12. vijeka u evanđelistaru zadarske crkve sv. Šimuna*, Sv. Cecilija 20/1296/1-8., *Dva odlomka iz dvaju starinskih graduala*, Sv. Cecilija 22/1928/53 i dalje., *«Prophetia cum versibus» ili «epistula farcita» za prvu misu na Božić iz dvaju trogirskih rukopisa*, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku I (1932) 365-374., *Jedan trop za «Salve Regina» još pjevan u Hvaru te drugi iz dvaju hrvatskih rukopisa*, Sv. Cecilija, 36 (1942) 65-71., *Jedan dvolist beneventane sa starinskim neumama*, Starohrvatska prosvjeta, Ser. III, sv. 7, str 231 i dalje, *Hrvatski trop «Blagoslovimo Gospodina» u dijafoniji*, Sv. Cecilija 40/1970 predstavlja pionirski rad u glazbenoj paleografiji kod Hrvata. S njima je Zaninović pobudio zanimanje naše i strane javnosti za hrvatske najstarije

svetili glazbenoj umjetnosti. K ovima treba pribrojiti brojne rasprave u kojima je donesena povijesna građa o gradnji orgulja u dalmatinskim crkvama.

Žive spomenike glazbene kulture u Dalmaciji Zaninović je zapisivao i kroz dugi niz godina rezultate svog rada objavljivao u Sv. Ceciliji pod raznim naslovima. Od dvadesetak takovih rasprava svakako je najvrijednija i najiscrpnija *Nekoliko kolenda iz Dalmacije*, koju je objavljivao u Sv. Ceciliji od 1931—1938. Zahvaljujući ovakvom radu Zaninović je sačuvao za povijest hrvatske kulture brojne dalmatinske kolede i druge stare narodne napjeve.

Paleografskim, povijesnim i folklornim raspravama Zaninović je prvi pružio sliku glazbenog života Dalmacije od Zadra do Kotora iz najstarijeg razdoblja glazbene prošlosti. Stoga je Albe Vidaković u *Uputama cr. orguljašima* ispravno napisao da se bez priloga Antonina Zaninovića »ne može napisati ni jedno važnije poglavlje iz starije povijesti hrvatske glazbe« (nav. dj. str. 50, Zagreb 1963).

ANTONIN ZANINOVIĆ

(stoji u drugom redu četvrti od početka lijevo) na savjetovanju hrvatskih cecilijana ca godine 1912. u Zagrebu.

spomenike glazbene kulture. Mnoge od njih je transkribirao u suvremeno glazbeno pismo i tako omogućio njihovo izvođenje. Koliko su bile cijenjene ove njegove studije pokazuje i činjenica da su neke od njih bile doslovno prevedene i objelodanjene u uglednim inozemnim revijama (*Revue gregorien*, *Rassegna gregoriana*).

Studije iz hrvatske glazbene prošlosti: *O pjevanju i glazbi u starom Dubrovniku prigodom svečanosti sv. Vlaha*, List dubrovačke biskupije 16 (1916) 44-48, *Pop Mate Kurtović*, Sv. Cecilija 21 (1927) 257 i dalje, *O hvarskom orguljašu fra Inocenciju Jerkoviću dominikancu*, Sv. Cecilija 22 (1928) 181-183., *Zakon protiv plesanja, igranja kola i pjevanja svjetskih popjevaka u stolnoj crkvi u Dubrovniku iz god. 1425*, Sv. Cecilija 24 (1932) 62-63., *Zadarski dominikanac fra Kornelije Nassi kao orguljaš u Bologni*, Sv. Cecilija 33 (1939) 70., nadopunjuju Zaninovićev istraživački rad na spomenicima glazbene kulture jer je njima rasvijetlio prilike i živote ljudi koji su se u prošlosti po-

Ako se muzikološkom radu dodaju studije u kojima se obrađuju pitanja iz starije hrvatske književnosti, medicine i povijesti, a osobito povijesti dominikanskog reda u Hrvatskoj dobiva se slika životnog opusa Antonina Zaninovića koji ga je okrunio sasvim zasluženo visokim priznanjem najviše znanstvene crkvene ustanove u Hrvatskoj.

Uredništvo Svete Cecilije a s njim i svi glazbenici u Hrvatskoj posebno se raduju što je baš Antonin Zaninović primio doktorat »honoris causa« jer je on svojim priložima ispisao preko 150 stranica »Svete Cecilije« gdje je pisao od 1911. do danas i jer je Antonin Zaninović najstariji živući »cecilijanac« koji je aktivno sudjelovao u stvaranju cecilijanskog pokreta u Hrvatskoj, pa je priznanje iskazano Antoninu Zaninoviću ujedno priznanje i Svetoj Ceciliji i svim hrvatskim cecilijancima i hrvatskim glazbenicima. Stoga se Uredništvo priključuje brojnim čestitarima želeći Antoninu Zaninoviću i nadalje uspjeh u znanstvenom istraživanju naše glazbene prošlosti. **Miho Demović**